

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620200166
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4620200166.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom: trvale XXX XX C. D. XXX, A. XXX XX A. XXX, zastúpeného: JUDr. Zuzana Bartová, advokátka so sídlom Farská 25, 949 01 Nitra, proti žalovanej: E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XXX, XXX XX G., zastúpenej: JUDr. Martin Balvan, advokát, Štúrova 138, 949 35 Nitra, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 30. novembra 2022 č.k. 6C/3/2020-282, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej určenia, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území A., obec A., okres H., zapísané na LV č. XXX, ako parcely reg. „I.“ evidované na katastrálnej mape, a to parc.č. XXX o výmere 942 m² - záhrady, parc.č. XXX o výmere 436 m² - zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXX o výmere 237 m² - záhrady, a stavba súp.č. XXX na parc.č. XXX - rodinný dom, patria v celosti do vlastníctva žalobcu. Žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanovením § 630 Občianskeho zákonníka, § 151 Civilného sporového poriadku (CSP).

1.2. Súd prvej inštancie zistil, že strany sporu žili ako druh a družka a počas spolužitia sa rozhodli kúpiť rodinný dom. Žalobca darovacou zmluvou previedol na žalovanú 1 nehnuteľností, ktoré sú predmetom tohto sporu, ktoré neskôr požadoval vrátiť výzvou na vrátenie daru. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola naplnená skutková podstata ustanovenia § 630 OZ, keď zistené skutočnosti, pre ktoré žalobca žiadal od žalovanej vrátenie daru, nepostačovali na prijatie záveru, že žalovaná sa správala tak, že hrubo porušila dobré mravy, prípadne že by sa správala tak, že šlo o porušenie značnej intenzity.

1.3. Zaoberal sa dôvodmi, pre ktoré žalobca vyzval žalovanú na vrátenie daru a ktoré považoval za hrubé porušenie dobrých mravov. Jedným z týchto dôvodov bolo, že žalovaná sa opakovane žalobcovi vyhrážala, nadávala mu, opustila spoločnú domácnosť po tom, čo opakovane žalobcu podvádzala a bola mu neverná. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca navrhol výsluch svedkov, z ktorých výpovedí a zistených okolností, ako aj z vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie dospel k tomu, že uvedené dôvody nepostačujú k záveru, že žalovaná sa voči žalobcovi správala tak, že hrubo porušovala dobré mravy. Predpokladom aplikácie ustanovenia § 630 OZ je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym správaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií a nie podľa subjektívneho názoru darcu. Konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno

tvrdenia takého konkrétneho správania žalovanej voči nemu, ktorým by hrubo porušovala dobré mravy. Žalobca tvrdil, že sa mu mala žalovaná vyhrážať slovami, že nemá problém s jeho likvidáciou, ale sám pritom vo svojej výpovedi uviedol, že takúto vyhrážku nebral na vedomosť. Až potom ako to povedal susede, bratovi aj ujovi, až na základe toho začal mať obavu, pričom malo ísť o konflikt, ku ktorému malo dôjsť dňa 13.11.2018, napriek tomu oznámenie na políciu urobil až dňa 06.12.2018. OO PZ žalobcu upovedomilo, že vec predkladá na Okresný úrad OVVS Topoľčany, ktorý rozhodnutím zo dňa 11.03.2019 konanie zastavuje z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo obvinenej z priestupku preukázané. Správanie žalovanej k žalobcovi spôsobom, že by hrubo porušila dobré mravy nevyplýva ani z výpovede samotného žalobcu, keď uvádzal iba všeobecne, že dochádzalo k hádkam, najmä posledný rok a pol, avšak konkrétne správanie žalovanej neuviedol. Potvrdil, že ich vzťah bol narušený, ako uviedol, potom keď videl žalovanú v aute s iným mužom, začali následne neskôr riešiť dom, ktorý bol nadobudnutý počas ich spolužitia.

1.4. Súd prvej inštancie vyhodnotil výpovede svedkov. Svedkyňa D. B. sa vyjadrila k neprimeranému správaniu žalovanej, keď počas návštevy jej dcéra rozbila magnetku, k čomu súd prvej inštancie dodal, že neprimeranosť tohto správania nebola uvedená vo výzve na vrátenie daru, ale napriek tomu z toho nevyplývalo hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej k členovi rodiny darcu, t.j. žalobcu. Navyše svedkyňa na otázku, či bola svedkom nejakých hádok medzi nimi, uviedla, že nie, nebola. Svedkyňa F. F. uviedla, že nezhody medzi žalobcom a žalovanou začali, keď táto začala trénovať. Vyjadrovala sa ďalej k hádke, ku ktorej malo dôjsť 13.11.2018, ktorý konflikt bol riešený následne Okresným úradom Topoľčany. Uviedla, že existovali medzi nimi hádky, avšak nekonkretizovala správanie žalovanej, ktoré by bolo v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Rovnako tak aj svedok H. F. a svedkyňa J. K.. Súd prvej inštancie k tomu uviedol, že žalobcom tvrdené urážky neboli priamo vyjadrené pred týmito svedkami. Žalobca na otázku, či sa mu ešte niekedy vyhrážala (okrem ním tvrdeného 13.11.2018) uviedol, že hádky medzi nimi boli, ale nestalo sa, že by sa inokedy vyhrážala. K predmetnému incidentu na otázku, či tento incident mali vidieť aj nejakí iní svedkovia, uviedol, že nie, ale počuť cez kúpeľňové okno, ktoré bolo otvorené, čo počula suseda F. F.. Samotná svedkyňa F. F. uviedla, že opakovane počula dve hádky. Takže nebola priamo týchto zúčastnená. Svedkyňa D. B. na otázku akým spôsobom sa dozvedela skutočnosti, ktoré uvádzala uviedla, že od žalobcu, keďže chodieval k ním každý deň. Svedkyňa L. M. F. uviedla, že zlomom medzi žalobcom a žalovanou bola oslava narodenín dňa XX.XX.XXXX, ktorí sa tesne potom rozišli. Ďalej uviedla, že „oni mali priebežne medzi sebou nezhody, išlo o bežné nezhody, ktoré má každý, len ono sa to viac menej už dlhší čas stupňovalo, vyvrcholilo to až na jej narodeniny“. V uvedených dôvodoch súd prvej inštancie nezistil správanie sa žalovanej, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Hoci medzi stranami sporu došlo k narušeniu ich vzťahov, aj k slovným útokom, nadávkam, ktoré súviseli so vzájomnými hádkami, ktoré narušenie vzťahov viedlo k ukončeniu ich spolužitia, intenzitu správania sa žalovanej k žalobcovi súd prvej inštancie nepovažoval za takú, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že by žalobcovi vzniklo právo na vrátenie daru.

1.5. V písomnej výzve na vrátenie daru žalobca videl hrubé porušenie dobrých mravov aj v nevere, ktorej sa mala žalovaná dopustiť. Žalovaná neveru jednoznačne poprela. Svedkovia sa vyjadrili, že viackrát videli žalovanú v aute s cudzím mužom. Napriek tomu nebolo v konaní preukázané, že zo strany žalovanej išlo o neveru takým spôsobom, že došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov. Samotná nevera (bez ďalšieho) nepredstavuje dostatočný dôvod pre vrátenie daru, lebo nenapĺňa z hľadiska intenzity porušenia znaky hrubého porušenia dobrých mravov v prípade, že neznevažuje dôstojnosť druhého manžela, prípadne partnera, a tak to bolo i v danej veci, keď na jednej strane žalobca nepreukázal hodnoverným spôsobom, že sa žalovaná dopustila nevery, ktorá to v konaní popierala, i keď nepopierala známosť s označeným mužom. Napriek tomu, keby k takému niečomu došlo, nebolo preukázané, že by bola znevážená dôstojnosť žalobcu. Preto bolo možné vo veci dospieť k záveru, že žalobca nepreukázal jednoznačným spôsobom bez akýchkoľvek pochybností neveru na strane žalovanej. Hoci podľa svedeckých výpovedí sa stretávala s iným mužom, nešlo z jej strany o spôsob hrubo porušujúci dobré mravy. K tomu poukázal na stanovisko Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/132/2018, z ktorého vyplýva, že manželský zväzok predpokladá trvalosť a zodpovednosť, vzťah druhá a družky je nezáväzný a voľnejší.

1.6. Vo výzve na vrátenie daru žalobca medzi dôvodmi uviedol, že žalovaná opustila spoločnú domácnosť, ktoré tvrdenie žalovaná poprela a tvrdila, že žalobca chcel riešiť dom, predchádzala tomu hádka, začal sa jej vyhrážať, že jej vyháďže všetky veci a porozbíja, a dal jej týždeň ultimátum na vystaňovanie týchto vecí. Z obavy o tieto veci a o seba sa odsťahovala. Bolo to pod nátlakom a vyhrážkami, bola nútená odísť z jedného dňa na druhý, v mesiaci november. Tvrdenie žalovanej potvrdila svedkyňa J. F., matka žalovanej, ktorá uviedla, že žalovaná k nej prišla s tým, či si môže

doniesť do domu svoje veci, lebo žalobca ju vyhodil a povedal jej, že čo si nezoberie, to jej vyhodí na ulicu. Navyše samotný odchod žalovanej zo spoločnej domácnosti tiež nemožno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov.

1.7. Za hrubé porušenie dobrých mravov nemožno považovať ani z výzvy na vrátenie daru vyplývajúce opakované atakovanie žalobcu, kričanie a zosmiešňovanie ho, čo dokladoval čestnými prehláseniami H. F. a F. F.. H. F. v prehlásení síce potvrdil, že bol svedkom, že žalovaná žalobcu viackrát opakovane atakovala tým spôsobom, že na neho kričala, a to všetko bolo tak hlasné, že sa to nedalo nepočuť a udialo sa to aj dňa 13.11.2018 vo večerných hodinách. Konflikt dňa 13.11.2018 bol riešený Okresným úradom a nebol preukázaný a pokiaľ ide o atakovanie spôsobom kričania, podľa súdu prvej inštancie išlo iba o všeobecné, ničím nekonkretizované, tvrdenie, z ktorého nevyplývalo hrubé porušenie dobrých mravov správaním sa žalovanej k žalobcovi. Rovnako tak to nevyplývalo ani z čestného prehlásenia F. F., ktorá potvrdila, že bola svedkom ako sa suseda E. F. viackrát hádala so susedom A. B. ohľadom spoločne obývaného domu, tak, že na neho kričala, vysmievala sa mu, provokovala a zosmiešňovala, čo rovnako nebolo konkretizované, ani tým nebolo preukázané hrubé porušenie dobrých mravov. Súd prvej inštancie dodal, že pokiaľ svedkovia uviedli, že dochádzalo k hádkam medzi žalobcom a žalovanou, tu možno hovoriť o vzájomných nezhodách medzi nimi. V danej veci sa však súd nezaoberal princípom vzájomnosti, pretože ako vyplýva zo stanoviska NS SR sp.zn. 3Cdo/158/2019, ZSP 43/2020 v spore „v ktorom sa darca voči obdarovanému domáha vrátenia daru je otázka, či sa má uplatniť princíp vzájomnosti, významná až vtedy, keď súd dospeje k záveru, že správanie obdarovaného hrubo porušilo dobré mravy a tým naplnilo znaky relevantné v zmysle ustanovenia § 630 OZ“.

1.8. Súd prvej inštancie nedospel k záveru, že správanie žalovanej, ako obdarovaného, hrubo porušilo dobré mravy, a tým by došlo k naplneniu znakov relevantných v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 630. Žalobca v konaní nepreukázal ním tvrdené dôvody pre vrátenie daru, preto nemohlo dôjsť k zániku darovacieho vzťahu. Žalobca nepreukázal, že sa žalovaná správala voči nemu, alebo členom jeho rodiny, spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. Za také súd prvej inštancie nepovažoval žalobcom uvádzané vyjadrenia žalovanej, vyslovené pri ich vzájomných hádkach a tiež ani správanie sa žalovanej voči dcére D. B.. Právo darcu na vrátenie daru nezakladá každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi. Preto žalobu zamietol ako nedôvodnú.

1.9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP, a vzhľadom na úspech žalovanej, jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške, ktoré trov pozostávali z odmeny právneho zástupcu za zastupovanie. Uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil alebo zmenil tak, že odvolaniu vyhovie. Dôvodil, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v bode 32. napadnutého rozsudku a tvrdil, že ide iba o holé tvrdenie žalovanej, ničím preukázané, preto nie je zrejmé, prečo súd bez vykonaného dokazovania tvrdeniu žalovanej vyhovel a to bez relevantného dokazovania. Išlo iba o tvrdenie žalovanej bez relevantne podložených dôkazov. Tvrdil, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo vzťahu k žalobcovi hrubo porušila dobré mravy a to tak, že jej správanie voči žalobcovi bolo riešené ako trestne aj priestupkovo s tým, že výsledok nie je tak zrejмый, aby bola vina žalovanej bez dôkazov súdom odmietnutá. Žalovaná jednoznačne porušila hrubé mravy voči žalobcovi tak, že poškodzovala jeho hmotný majetok takým spôsobom, že to nebolo možné vrátiť späť, čo bude opätovne riešiť prokuratúra. Mal zato, že súd prvej inštancie nedostatočne preukázal, že tvrdenia žalovanej sú dostatočne preukázané, svoje tvrdenia dostatočne neodôvodnil, dôvody nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, preto nie je možné súhlasiť s odôvodnením žalovanej a s nedostatočným vykonaním dôkazov. Namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne preukázal, že jedna zo sporových strán má prevahu vo svojich tvrdeniach, nebolo to riadne preukázané a nie je tu žiadna opora vo vykonanom dokazovaní. Nie je preto zrejмый, na základe akých argumentov prišiel k daným záverom.

3.1. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalobca namieta všetky odvolacie dôvody predpokladané v § 365 ods. 1 CSP, pričom však žiadny z týchto dôvodov ani len čiastočne nešpecifikuje, čo samé o sebe zakladá zmätočnosť a neprípustnosť odvolania žalobcu proti rozhodnutiu vo veci samej. Plne sa stotožnila s rozsudkom súdu prvej inštancie, s jeho závermi o absencii hrubého porušenia dobrých mravov, a s konštatovaním o nenaplnení znakov relevantných v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka. Napadnutý rozsudok považovala za vecne správny, právne perfektný, vydaný zákonným sudcom vecne a miestne príslušného súdu v dôsledku dostatočných skutkových zistení na základe správneho právneho posúdenia veci a vyčerpávajúceho dôsledného odôvodnenia. Navrhovala, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň jej priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3.2. K obsahu odvolania uviedla, že sa jedná o kópiu rozhodnutia súdu a argumentácia žalobcu je obsiahnutá v dvoch odsekoch na poslednej strane. Okrem toho žalobca úmyselne klamlivým spôsobom pozmenil citáciu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v bode 31.1. tak, že namiesto „nešlo z jej strany o spôsob hrubo porušujúci dobré mravy“ uviedol „išlo z jej strany o spôsob hrubo porušujúci dobré mravy“ a vynechal body 26.3 a 26.4. V súvislosti s bodom 32. uviedla, že jej tvrdenie potvrdila aj svedkyňa J. F.. Žiadne konanie napíňajúce esenciálne predpoklady hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka nebolo v celom konaní preukázané. Rovnako je nedôvodné tiež tvrdenie žalobcu o tom, že výsledok priestupkového konania nie je zrejмый, keďže bolo právoplatne skončené, nakoľko sa žiadny skutok nestal. Namietala ďalšie novovyfabulované tvrdenia žalobcu o „poškodzovaní hmotného majetku spôsobom, že to nebolo možné vrátiť späť“, ako rozporné so zásadou koncentrácie konania a s judikatúrou vo vzťahu k absolútnej nemožnosti rozširovania žalobných dôvodov pri určovacích žalobách o vrátenie daru. Pokiaľ žalobca súdu prvej inštancie vyčítal, že „súd nedostatočne preukázal, že tvrdenia žalovanej sú dostatočne preukázané“, uviedla, že toto nie je povinnosťou súdu v kontradiktórnom konaní, cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena práve žalobcom.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V danej veci sa žalobca domáhal určenia, že nehnuteľnosti v podiele vo výške 1, ktorý daroval žalovanej, patria v celosti do jeho vlastníctva. Dôvodil tým, že žalovanú žiadal o vrátenie daru listom, na ktorý nereagovala. Žalovaná so žalobou nesúhlasila a dôvody pre vrátenie daru poprela. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom prieskumu odvolacím súdom.

7.1. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že strany sporu sa zoznámili v roku 2009, najskôr sa stretávali a neskôr začali spolu žiť ako druh a družka. Počas spolužitia sa rozhodli kúpiť rodinný dom, ktorý kúpil žalobca do svojho výlučného vlastníctva. Žalobca, ako darca, a žalovaná, ako obdarovaná, uzatvorili dňa 26.04.2012 darovaciu zmluvu, ktorou žalobca daroval žalovanej 1 nehnuteľností v jeho výlučnom vlastníctve a žalovaná dar prijala. Predmetom darovania tak bola 1 nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území A., zapísaných v LV č. XXX, ako parc. reg. „I.“, parc. č. XXX záhrada o výmere o výmere XXX m², parc. č. XXX zastavaná plocha rodinný dom. súp. č. XXX a nádvorie vo výmere XXX m², parc. č. XXX záhrada vo výmere XXX m², ako aj oplotenie, trvalé porasty, spevnené plochy, vŕtaná studňa, vedľajšia hospodárska stavba bez súp. č. pivnica, všetko v 1/2-ici.

7.2. Žalobca listom zo dňa 29.08.2019, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, vyzval žalovanú na vrátenie predmetného daru. Vo výzve uviedol, že „Spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti ste nadobudli na základe Darovacej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX. Na predmetnej nehnuteľnosti viazne ťarcha v podobe záložného práva na nehnuteľnosť v prospech: N. D. B., a.s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854140 (ďalej len ako „záložný veriteľ“) na sumu podľa zmluvy zo dňa 02.06.2016, na predmetnom liste vlastníctva zapísaná pod V 2153/16 - 243/16. Svoju výzvu odôvodňujem nasledovnými skutkovými okolnosťami: Ste bývalá družka môjho klienta, opakovane ste sa môjmu klientovi vyhrážala a nadávala mu, opustila ste spoločnú domácnosť po tom, čo ste opakovane môjho klienta podvádzala a bola mu neverná. Nakoľko sa aktívne venujete kickboxu ako aj sa pohybuje v zápasníckom

prostredí, ste členkou rôznych zápasníckych klubov kde pravidelne trénujete, ste nepochybne schopná v kontexte takýchto vyhrážok ich aj nejakým spôsobom zrealizovať. Taktiež sa stretávate s osobami zo zápasníckeho prostredia, ktoré sú známe svojou zlou povestou. Môj klient dňa 06.12.2018 podal z toho dôvodu na Obvodnom oddelení PZ v Topolčanoch oznámenie na neznámeho páchatela o podozrení zo spáchania trestného činu vyhrážania. Uviedol, že osobou podozrivou zo spáchania daného skutku ste práve vy, jeho bývalá družka. Obaja susedia môjho klienta podpísali aj čestné prehlásenie kde potvrdzujú, že viackrát boli svedkom toho, že ste ako bývalá družka môjho klienta ho opakovane atakovala tak, že na neho kričala, vysmievala sa mu, zosmiešňovala ho. Vaše konanie momentálne preveruje Okresná prokuratúra Topolčany na základe podnetu môjho klienta. Je zrejmé, že ste svojim konaním hrubo porušila dobré mravy a je preto zrejmé, že sú dané dôvody na žiadanie vrátenia daru. Týmto Vás výslovne žiadam, aby ste môjmu klientovi vrátila dar. Uvedené realizujte v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Ak tak v uvedenej lehote neurobíte, okamžite podávam žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, daru“.

7.3. Žalobca podal dňa 06.12.2018 oznámenie k priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré bolo predložené na Okresný úrad OVVS Topolčany. Podľa spisu Okresného úradu Topolčany č. OÚ-TO-OVVS-2019/000844 bolo rozhodnuté, že konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorého sa mala obvinená E. F. dopustiť úmyselným narušením občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví, tým, že dňa 13.11.2018 v čase asi o 18:00 hod. v rodinnom dome č. XXX v obci A. mala svojmu bývalému partnerovi A. B. povedať že „nemá problém s jeho likvidáciou“, pričom svoje konanie nemala umocniť žiadnym ďalším konaním, ani gestom, či pohybom voči nemu, sa podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch zastavuje z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo obvinenej z priestupku preukázané.

8. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

9. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska zisteného skutkového stavu, citovaného zákonného ustanovenia a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Súd prvej inštancie sa zaoberal tvrdeniami žalobcu vo výzve na vrátenie daru a tieto posudzoval z hľadiska predpokladov, ktoré pre uplatnenie práva na vrátenie daru stanovuje zákon. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebola naplnená skutková podstata ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, keď skutočnosť, pre ktoré žalobca žiadal od žalovanej vrátenie daru, nepostačujú k prijatiu záveru, že žalovaná sa správala voči žalobcovi tak, že hrubo porušila dobré mravy, prípadne že by sa správala tak, že by šlo o porušenie značnej intenzity. Konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal ním tvrdené dôvody pre vrátenie daru, preto nemohlo dôjsť k zániku darovacieho vzťahu. Žalobca nepreukázal, že sa žalovaná správala voči nemu, alebo členom jeho rodiny, spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy, pričom za také súd prvej inštancie nepovažoval žalobcom uvádzané vyjadrenia žalovanej, vyslovené pri ich vzájomných hádkach a tiež ani správanie sa žalovanej voči dcére D. B.. Na základe uvedených záverov správne rozhodol tak, že žalobu zamietol. Odvolací súd sa s uvedenými závermi v plnom rozsahu stotožnil. Správny bol aj výrok o trovách konania, keďže žalovaná bola v spore plne úspešná. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10.1. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že dobré mravy sú súhrnom spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti. Za hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka je možné považovať konanie obdarovaného, ktoré z hľadiska rozsahu a intenzity nevzbudzuje pochybnosti o hrubej kolízii s dobrými mravmi. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné. Pritom nie sú rozhodujúce subjektívne predstavy darcu o tom, ako mal obdarovaný s darom naložiť. Z hľadiska časového je rozhodujúce správanie obdarovaného po poskytnutí daru, správanie obdarovaného pred poskytnutím daru je významné len pokiaľ o ňom darca nevedel. Pre vrátenie daru je okrem hrubého porušenia dobrých mravov správaním obdarovaného voči darcovi (alebo členom jeho rodiny), rozhodný aj jednostranný právny úkon darcu adresovaný obdarovanému k vráteniu daru.

10.2. V danej veci žalobca uplatnil vrátenie daru listom zo dňa 29.08.2019, v ktorom vyzval žalovanú na vrátenie daru z dôvodov, ktoré mali spočívať v nasledovných skutočnostiach:

- opakované vyhrážanie a nadávanie žalobcovi,
- opustenie spoločnej domácnosti po tom, čo žalovaná podvádzala žalobcu a bola mu neverná,
- aktívne venovanie kickboxu, pohyb v zápasníckom prostredí, členstvo rôznych zápasníckych klubov a pravidelné tréningy, a z toho vyplývajúci predpoklad, že je schopná realizovať vyhrážky,
- stretávanie s osobami zo zápasníckeho prostredia, ktoré sú známe svojou zlou povestou.

Uvedené skutočnosti dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie neboli preukázané, preto nemohli vyvolať účinky, ktoré s týmto právnym úkonom spája zákon. V tomto smere odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že výzvu na vrátenie daru zo dňa 29.08.2019 nemožno považovať za právny úkon, ktorý vyvolal zákonom predpokladaný účinok, a to zrušenie darovacej zmluvy. Bez splnenia tohto predpokladu nemohol byť žalobca v spore úspešný.

11.1. Odvolací súd posudzujúc námietky uvedené v odvolaní konštatuje, že žalobca v odvolaní dôvodil, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek tomu však obsahovo vymedzil len jeden z odvolacích dôvodov uvedený pod písmenom f) - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, preto sa odvolací súd zaoberal len touto konkrétnou odvolacou argumentáciou.

11.2. Pokiaľ žalobca nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v bode 32. napadnutého rozsudku a tvrdil, že ide iba o holé tvrdenie žalovanej, ničím preukázané, preto nie je zrejmé, prečo súd bez vykonaného dokazovania tvrdeniu žalovanej vyhovel a to bez relevantného dokazovania, išlo iba o tvrdenie žalovanej bez relevantne podložených dôkazov, uvedenú námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. V bode 32. súd sa prvej inštancie zaoberal tvrdením žalobcu, že žalovaná opustila spoločnú domácnosť, ktoré tvrdenie žalovaná poprela a tvrdila, že žalobca ju vyhodil. V prvom rade k dôvodom opustenia spoločnej domácnosti žalovanou súd prvej inštancie, okrem výsluchu žalovanej, vykonal aj výsluch svedkyne J. F., matky žalovanej, ktorá potvrdila, že žalovaná ju požiadala, aby si k nej mohla doniesť veci, lebo žalobca ju vyhodil a povedal, že vyhodí aj jej veci, ktoré si nezoberie. Žalobca v konaní žiadne dôkazy na vyvrátenie zhodného tvrdenia žalovanej a svedkyne J. F. nenavrhol. Navyše súd prvej inštancie samotný odchod žalovanej zo spoločnej domácnosti nepovažoval za hrubé porušenie dobrých mravov, s ktorým záverom sa odvolací súd plne stotožňuje.

11.3. Žalobca v odvolaní tvrdil, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že žalovaná vo vzťahu k nemu hrubo porušila dobré mravy tak, že jej správanie voči nemu bolo riešené ako trestne aj priestupkovo s tým, že výsledok nie je tak zrejмый, aby bola vina žalovanej bez dôkazov súdom odmietnutá. Ani uvedené tvrdenie odvolací súd nepovažoval za dôvodné vzhľadom k tomu, že oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, podané na OR PZ, odbor poriadkovej polície, OO PZ Topoľčany, bolo predložené na Okresný úrad OVVS Topoľčany, a v konaní bolo preukázané, že konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch, ktorého sa mala obvinená E. F. dopustiť úmyselným narušením občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví, tým, že dňa 13.11.2018 v čase asi o 18:00 hod. v rodinnom dome č. 304 v Obci Preseľany mala svojmu bývalému partnerovi A. B. povedať že „nemá problém s jeho likvidáciou“, pričom svoje konanie nemala umocniť žiadnym ďalším konaním, ani gestom, či pohybom voči nemu, sa podľa § 76 ods. 1 písm. c) Zákona o priestupkoch sa zastavuje z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná nebolo obvinenej z priestupku preukázané.

11.4. Žalobca v odvolaní tiež tvrdil, že žalovaná porušila hrubé mravy voči nemu tak, že poškodzovala jeho hmotný majetok takým spôsobom, že to nebolo možné vrátiť späť, čo bude opätovne riešiť prokuratúra. Uvedené skutočnosti však z obsahu spisu nevyplývajú, žalobca tieto skutočnosti netvrdil v konaní pred súdom prvej inštancie, a ani v odvolaní ich žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval, preto ich nemožno považovať ani za novotu odvolacom konaní podľa § 366 Civilného sporového poriadku. Z uvedených dôvodov sa s nimi odvolací súd nezaoberal.

11.5. Žalobca ďalej v odvolaní tvrdil, že súd prvej inštancie nedostatočne preukázal, že tvrdenia žalovanej sú dostatočne preukázané, svoje tvrdenia dostatočne neodôvodnil, dôvody nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, preto nie je možné súhlasiť s odôvodnením žalovanej a s nedostatočným vykonaním dôkazov. Namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne preukázal, že jedna zo sporových strán má prevahu vo svojich tvrdeniach, nebolo to riadne preukázané a nie je tu žiadna opora vo

vykonanom dokazovaní. Nie je preto zrejmé, na základe akých argumentov prišiel k daným záverom. Podľa názoru odvolacieho súdu sú uvedené všeobecné tvrdenia žalobcu len opakovaním doterajšej argumentácie, z ktorej vyplýva, že žalobca nesúhlasí s tým, ako súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dokazovanie. Odvolací súd však považuje dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie za vyhodnotené v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie dôsledne vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, vrátane svedeckých výpovedí, a vykonané dokazovanie výstižne vyhodnotil v bodoch 29. až 33. a v následných nesprávne očíslovaných bodoch (32.1. a 32.2.) napadnutého rozsudku, v ktorých jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol, pričom sa vypořiadal so všetkými tvrdeniami žalobcu uvedenými v žalobe a vo výzve na vrátenie daru. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie nestotožnil ešte neznamená, že skutkové a právne závery prijaté súdom prvej inštancie na základe vyhodnotenia vykonaného dokazovania nie sú správne.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).